

W sercu Maryi

Sanktuarium Matki Bożej Chełmskiej

ul. Lubelska 2, 22-100 Chełm, www.bazylika.net

Niedziela 26 stycznia 2025 r.

Trzecia Niedziela zwykła

Pierwsze czytanie

Ne 8, 2-4a. 5-6. 8-10

Czytanie z Księgi Nehemiasza

Kapłan Ezdrasz przyniósł Prawo przed zgromadzenie, w którym uczestniczyli przede wszystkim mężczyźni, lecz także kobiety oraz wszyscy inni, którzy byli zdolni słuchać. I czytał z tej księgi, zwrócony do placu znajdującego się przed Bramą Wodną, od rana aż do południa przed mężczyznami, kobietami i tymi, którzy mogli rozumieć; a uszy całego ludu były zwrócone ku księdze Prawa. Pisarz Ezdrasz stanął na drewnianym podwyższeniu, które zrobiono w tym celu. Ezdrasz otworzył księgę na oczach całego ludu – znajdował się bowiem wyżej niż cały lud; a gdy ją otworzył, cały lud powstał. I Ezdrasz błogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud, podniósłszy ręce, odpowiedział: "Amen! Amen!" Potem oddali pokłon i padli przed Panem na kolana, twarzą ku ziemi. Czytano więc z tej księgi, księgi Prawa Bożego, dobitnie, z dodaniem objaśnienia, tak że lud rozumiał czytanie. Wtedy Nehemiasz, to jest namiestnik, oraz kapłan-pisarz Ezdrasz, jak i lewici, którzy pouczali lud, rzekli do całego ludu: "Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu. Nie bądźcie smutni i nie płaczcie!" Cały lud bowiem płakał, gdy usłyszał te słowa Prawa. I rzekł im Nehemiasz: "Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie słodkie napoje, pošlijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Bogu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją".

Oto Słowo Boże.

Drugie czytanie

1 Kor 12, 12-30

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscy bowiem w jednym Duchu zostaliśmy ochrzczeni, aby stanowić jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscy też zostaliśmy napojeni jednym Duchem. Ciało bowiem to nie jeden członek, lecz liczne członki. Jeśliby noga powiedziała: "Ponieważ nie jestem ręką, nie należę do ciała" – czy wskutek tego rzeczywiście nie należy do ciała? Lub jeśliby ucho powiedziało: "Ponieważ nie jestem okiem, nie należę do ciała" – czyż nie należałoby do ciała? Gdyby całe ciało było wzrokiem, gdzie byłby słuch? Lub gdyby całe było słuchem, gdzie byłoby powonienie? Lecz Bóg, tak jak chciał, stworzył różne członki, rozmieszczając każdy z nich w ciele. Gdyby całość była jednym członkiem, gdzie byłoby ciało?

Tymczasem są wprowadzicie liczne członki, ale jedno ciało. Nie może więc oko powiedzieć ręce: "Nie jesteś mi potrzebna", albo głowa nogom: "Nie potrzebuję was". Raczej nawet niezbędne bywają dla ciała te członki, które uchodzą za słabsze; a te, które uważamy za mało godne szacunku, tym większym obdarzamy poszanowaniem. Tak przeto szczególnie się troszczymy o przyzwoitość wstydlivych członków ciała, gdyż wobec tych, które nie należą do wstydlivych, nie istnieje taka potrzeba. Lecz Bóg tak ukształtował nasze ciało, że zyskały więcej szacunku członki z natury mało godne czci, by nie powstało rozdwojenie w ciebie, lecz żeby poszczególne członki troszczyły się o siebie nawzajem. Tak więc, gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki; podobnie gdy jednemu członkowi okazywane jest poszanowanie, współradują się wszystkie członki. Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi Jego członkami. I tak ustanowił Bóg w Kościele naprzód apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, a następnie tych, co mają moc czynienia cudów, potem tych, którzy uzdrawiają, którzy wspierają pomocą, którzy rządzą, którzy przemawiają rozmaitymi językami. Czyż wszyscy są apostołami? Czy wszyscy prorokują? Czy wszyscy są nauczycielami? Czy wszyscy mają moc czynienia cudów? Czy wszyscy posiadają łaskę uzdrawiania? Czy wszyscy mówią językami? Czy wszyscy potrafią je tłumaczyć?

Oto Słowo Boże.

Aklamacja

Łk 4, 18

Pan posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność.

Ewangelia

Łk 1, 1-4; 4, 14-21

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa. Postanowiłem więc i ja zbadać dokładnie wszystko od pierwszych chwil i opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, abys się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, których ci udzielono. W owym czasie: Powrócił Jezus mocą Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich. Przeszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabat udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane: "Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski Pana". Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: "Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście".

Oto Słowo Pańskie.

Rozważania

Połączenie początku opowiadania Łukasza z późniejszą sceną opisującą Jezusa jako wędrowca i nauczyciela w synagogach Galilei, uwydatnia charakter, jaki ma Ewangelia według świętego Łukasza. Jest to opowiadanie o wydarzeniach, które rozumiano jako wypełnienie przez Boga planu zbawienia człowieka. Świadkiem i sługą słowa jest ten człowiek, który najpierw poznaje słowo, następnie je stosuje i dlatego może głosić i nauczać. Łukasz spotkał osobiście naocznych świadków. Po kolei, czyli w „porządku chronologicznym, przestrzennym lub logicznym. Łukasz porządkuje poznany materiał o działaniu Boga, który daje obietnice i je wypełnia. Opisane darzenia są częścią Bożych planów zbawczych i zaprasza, by czytelnicy odpowiedzieli wiarą na jego kerygmatyczną narrację.” Pełen Ducha, wypróbowany w tym Duchu i Jego mocą zwyciężył trzy próby i w tym Duchu rozpoczął służbę misyjną i służbę Syna Bożego. Jezus objawił już wszechstronnie swój charakter Mesjasza przez głoszenie ewangelii w synagogach Galilei i przez liczne cuda. Teraz doświadczy w Galilei niezrozumienia i odrzucenia ze strony różnych ludzi. Jezus udaje się w głąb ładu, do Nazaretu, swego rodzinnego miasta. Jezus napełniony Duchem nad Jordanem, w mocy Ducha, żyjący w Duchu i wypróbowany na pustkowiu przez diabła jako dojrzały wykonawca dzieła, rozpoczyna je w Galilei. Jezus odwiedza synagogi na terenie całej Galilei. Naucza w nich wypełnienia się obietnic Bożych. Mieszkańcy miasteczek i wiosek oraz przełożeni synagog zapraszali Jezusa do przemawiania podczas nabożeństwa. Wszyscy byli zaskoczeni znajomością i zrozumieniem Pisma przez Jezusa. Podczas nabożeństw, które w odprawiano w szabat w synagodze, śpiewano Psalmi, recytowano Szema i Osiemnaście Błogosławieństw, następnie czytano fragmenty Tory i Proroków, słuchano kazania na temat czytanych fragmentów. Tym razem w Nazaret Jezus odczytał fragment proroctwa Izajasza i zakończył stwierdzenie o wypełnieniu tego proroctwa teraz. "Dziś w waszych uszach spełniło się to Pismo", dzisiaj usłyszeli słowa dawnego proroctwa oraz usłyszeli oświadczenie Mesjasza: "Duch Pana nade mną. Ze względu na Niego namaścił mnie." Widzicie człowieka, który jest waszym Bogiem, Ojcem, Najwyższym, Świętym. Widzicie teraz równocześnie waszego Boga i człowieka. Jestem oczekiwaną obietnicą, tylko czy wy jesteście dzisiaj gotowi przyjąć taki sposób jej wypełnienia, jaki zobaczyliście, czy tego oczekiwaliście, tego się spodziewaliście? Tekst, który czytał Jezus, według Żydów miał się spełnić w erze mesjańskiej, lecz mieszkańcy Nazaretu nie widzieli przed sobą ani Mesjasza, ani Jego czasów. Rok łaski to nie tej łaski, która jest darem Boga, lecz inne słowo, przymiotnik mówiący, że coś jest „godne przyjęcia; miłe, mile widziane”. Rok łaski to czas obecności Mesjasza jako miły dar Boga. Mieszkańcy miasta zapamiętali Jezusa jako cieślę, a to znaczy, że przed opuszczeniem Nazaretu na stałe, Jezus nie objawił tutaj swojego charakteru mesjańskiego. Mieszkańcy miasta wiedzieli o Jego nauczaniu i uzdrawianiu, lecz dotąd nie byli tego świadkami. Oni widzieli bardziej niezwykłego człowieka pochodzącego z ich miasteczka, niż rozpoznali w Nim Mesjasza, dostrzegali tylko zwykłego człowieka, będącego pod jakimś nieznanym wpływem. Matka i krewni Jezusa mieszkający nadal w Nazarecie nie odznaczała się czymś szczególnym, co dodawałoby Jezusowi autorytetu i wyjaśniało pochodzenie mądrości, którą odsłonił podczas nauczania w synagodze. Po wysłuchaniu Jezusa ludzie zebrani w synagodze w Nazaret początkowo podzielili się na tych, którzy głośno dopuszczali możliwość spełnienia się odczytanych słów Izajasza i tych, którzy w myślach odrzucali taką możliwość, żeby Mesjasz pochodził z ich miasteczka. Mieszkańcy Nazaretu, wioski liczącej od 1600 do 2000 osób, byli zdumieni, że ten, którego znali od dawna, jest posłańcem przynoszącym takie nowiny. „Czyż nie jest On synem Józefa?” - słowa te brzmią już ironicznie. Zdumieniu zaczyna towarzyszyć zgorszenie tym, że czasy ostateczne rozpoczęły się wraz z rozpoczęciem publicznej posługi Jezusa. Jezus kontynuuje posłannictwo Ojca zgodnie z Jego planem, którego nic nie zdoła zahamować. Nazaret nie stanie się ośrodkiem misyjnym Jezusa. Taką rolę spełni Kafarnaum.

Czytania na każdy dzień tygodnia

Poniedziałek

1 czytanie **Hbr 9, 15. 24-28**

Ewangelia **Mk 3, 22-30**

Wtorek

1 czytanie **Hbr 10, 1-10**

Ewangelia **Mk 3, 31-35**

Środa

1 czytanie **Hbr 10, 1-10**

Ewangelia **Mk 3, 31-35**

Czwartek

1 czytanie **Hbr 10, 19-25**

Ewangelia **Mk 4, 21-25**

Piątek

1 czytanie **Hbr 10, 32-39**

Ewangelia **Mk 4, 26-34**

Sobota

1 czytanie **Hbr 11, 1-19**

Ewangelia **Mk 4, 35-41**

Niedziela

1 czytanie **Ml 3, 1-4**

2 czytanie **Hbr 2, 14-18**

Ewangelia **Łk 2, 22-40**

Ogłoszenia parafialne

- Dobięła końca wizyta duszpasterska w naszej wspólnotce. Serdecznie dziękujemy wszystkim rodzinom, z którymi spotkali się kapłani, za dar wspólnej modlitwy, rozmowy, życzliwość oraz gościnność. Wdzięczni jesteśmy za zainteresowanie życiem duchowym i materialnym parafii. Cenne były dla nas wszelkie uwagi. W miarę możliwości wszystkie postaramy się wykorzystać. Wdzięczni jesteśmy ks. Infułatowi i ks. Michałowi za posługę podczas wieczornych Eucharystii w czasie trwania wizyty.
- Dziś o godz. 17.00 odbędzie się koncert pt. *Kolędy z Góry Chełmskiej* w wykonaniu młodych artystów z Ziemi Chełmskiej i Bydgoskiej. Zapraszamy!
- Ofiary składane dziś na tacę przeznaczone są na prace remontowe prowadzone przy naszym sanktuarium. Z dotacji *Polski Ład - Odbudowa Zabytków* mamy do oddania na ten rok 90 tys. zł jako wkład własny parafii. Bóg zapłać! Każdej środy pamiętamy w modlitwie o naszych dobrodziejach.
- W środę na godz. 17.30 na nabożeństwo i później na Mszę św. zapraszamy wszystkie rodziny, które przyjęły ikonę Matki Bożej Chełmskiej w swoich domach. Są to mieszkańcy ul. Piłsudskiego 2, 8, 12, 12A, 16. Bardzo prosimy o przyniesienie na zawierzenie wizerunku Chełmskiej Matki, który można nabyć w parafialnej kawiarence.
- W tym tygodniu wypada pierwsza sobota miesiąca. Zapraszamy na nabożeństwo wynagradzające za grzechy i bluźnierstwa przeciw Niepokalanemu Sercu Maryi. Początek - różaniec o godz. 7.30, następnie Msza św. o godz. 8.00 oraz rozważanie jednej z tajemnic różańca.
- W sobotę różaniec dla *Rycerzy Maryi Ziemi Chełmskiej*. Serdecznie zapraszamy!
- W niedzielę za tydzień święto *Ofiarowania Pańskiego* - inaczej *Matki Bożej Gromnicznej*. W kawiarence są do nabycia gromnice.
- W święto *Ofiarowania Pańskiego*, kiedy kończymy zwyczajowy śpiew kolęd, zapraszamy do bazyliki na godz. 19.00 na koncert kolęd w wykonaniu naszego Chełmskiego Chóru *Gospel*.
- Solenizantom nadchodzącego tygodnia życzymy Bożego błogosławieństwa, a wszystkim Parafianom, Sympatykom, Gościom oraz Rodzinom przyjmującym obraz Matki Bożej Chełmskiej w swych domach szczęśliwego tygodnia pod opieką Maryi.